

ДО ШАНОВНОГО ЧЛЕНСТВА У. Н. СОЮЗА

Переглядаючи звіти, надіслані поодинокими відділами У. Н. Союзу для поміщення їх у Пропам'ятний Книж, можна сказати, що в них бракує згадки за те, що дійсно заснували Союзіві справи, себто за тих, що прибули до Союзу більше членами. А чейже маємо між членами, між живими і мертвими, повне число тих народних робітників, що їх наділено за їхню працю на Союзіві поїзди, нагородженнями, перестанками, грошовими нагородами, пошаними членами і відзнаками У. Н. Союзу доповнити звіти і віддати у той спосіб, щоб згадати в них про тих Союзівців, котрі припинили або розбулово організації, припинили за неї більше члена, просимо надіслати до редакції "Свободи" найдає до 15-ГО ГРУДНЯ 1935 РОКУ. По тім реченні буде неможливо узгодити дозвіти, бо матерія піде до друку. Просимо на це звернути і до цього застосуватись.

Редакція "Пропам'ятний Книж У. Н. Союзу".

НА БІЖУЧІ ТЕМИ

НАША "ВИЩА КЛЯСА"

Американський автор Джан Гітс написав книжку під дивним назвою: "Ботер-д Ей". "Ботерд Ей" — це перша частина телефонічних нумерів багатьох людей, що живуть на модній Парк Еві, в деяких комірцях за апаратами, які пишуть вище, ніж інші, ринний зарібок американського робітника.

Критики признають, що Гітс має добру успішність, про котру пише. І як він представляє цю верству, що вважається за вищу класу Америки?

Це всі люди, що родилися в Америці. Вони нагоду дістали освіту в найкращих школах, вони члени партії. Належать до "порядних класів". Знають про навіянішішими проблемами, очевидно в їх розумі. Автор представляє фактами, що одиниці вищих осередків людей є записані. Вони не просто живуть у стані повної задоволеності. Ніяких вищих людських почувань, пристрастей, любові, вони не знають. Ідеї, які вони мають, котрі: діти гроші, дістати напиться, діти до лямпа, піти в купальні, іти мірнати мірою нормальних людей, то вони показують недорозуміння до цієї мірнати життя — це шось у роду дитини тварин, нижчих від людини.

ПІ ЗЕМЛЕТРИСИ.

Числові газети з середньої частини розповідають про землетрус у Таджикистані, за Азказом.

У капіталістичних газетах не була вистіп про це, але не було при них ніяких коментарів.

Якби так землетрус трапився поза Росією, то зараз бачилися писали: ось до чого доводять капіталістичний лад.

ЧІЯ ЗАСЛУГА?

У приведу вибору Едварда Бенсона на уряд президента Чехословаччини републики газети це раз поміщують його портрети.

У життєписі, писанні заграничним кореспондентом "Нью Йорк Таймсу", говориться: його родичі були білі селяни, але він дістав добру освіту в народних школах, а вмішав та на факультеті філософії в університеті в Празі. Значати були низькі, а то й яким дарованим, коли студент був бідний?

Читачи ці слова, читач мислять, себто без застанови, міг би вразити, що то за родичи наріб були чехи, це в недовірених часах, що вчили своїх студентів таким дешевим коштом. На ділі в Празі університет був дешовий, як і в інших інших університетів в Європі. Чому цього не сказати? Говорять так про "габсбурзьке ярмо". Чому не сказати про "габсбурзьку школу"?

Я говорю проти вовка, а говорю і за вовка.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

ІСТОН, ПА.

Листопадове Свято.

Заходом укр. греко-кат. парохії і товариств відвідування концертом 24 листопада 17-літню річницю відходження української державності на землях Західної України.

На свято прибули всі ті, що дорожать пам'яттю Листопадових Днів. Вечором О. Колтушків відправив панакху над установленю могилою з безсмертним хрестом в асисті молодих хлопців і дівчат зі світлом. Священник виголосив коротку проповідь над могилою і зясував, що в тій могили спочиває тільки тіло, а дух героїський перенісся до духа. Підчас панакхи співав хор. При кінці панакхи хор відспівав "Боже великий єдиний". По панакхиді всі учасники свята удалися до церковної моті, удокерованої жовто-синіми лентами. Над сценю виднілися "Слава Борям".

Вступне слово виголосив О. Колтушків. Відчитавши програму свята, змалював силу традиції Листопадових Днів. Хор під управою дирижера Володимира Романова відспівав: Летіла куля, Ой впає страшену, Почаївська Мати Божа.

Описав був живий образ: могила, а над могилою плач мати за своїм сином.

Святочний реферат виголосив старшина Української Армії, Дмитро Галич. Бесідник переповів три важкіші доби з історії боротьби нашого народу за визволення своєї держави, а зупинився ширше над першою листопадом з 1918 р. Бесідник підніс своє промо-во, що більше національного духа і зарів до боротьби за визволення своєї держави.

Про реферат переведено збірку на інвалідів. Описав лексмаування: Іван Терещак, Анна Яворська, Стефан Вольна і Милі Янік. Дуєти "Сотні явір", "Україно", відспівали Марія Романюк і Анна Яворська.

Потім виступив знову хор і відспівав: "Ой на горі так живи жутью, і "Боже великий". А на кінець всі учасники свята разом з хором відспівали "Ще не вмерла України".

будемо те, за що лягли наші лицарі. По бесіді поспішались негаваною олески.

Описав покликана О. М. Копачук до слова О. Гр. Маніту, парох наших братів з Карпат, що дуже шире по-гратуловано п. Д. Т. Біленького за його таку гарну промову. А на кінець сам О. М. Копачук забрав голос про ширій виклад п. Біленького та зі ширим привітом і подякою закінчив гостинний вечір, а гості нагородили його довготривалими олесками.

У ФАШИСТВСЬКІЙ ДЕРЖАВІ

Нинішні італійські границі пересуваються значно на північ, на некористь давньої Австрії. Востанок вона відносно ще не зайшла так далеко, як це сталося з північним Тиролем, що в цілому припав Італії. Стратегічній місії подієвували побідній Італії оперти свій оборонний поєс об верхи Тирольських Альп. На нашому шляху йде нинішні границі під Тарисом, то є перед Понталеф'ю й Понтелем. Між ними обставили переколади давня границя. Юлійські Альпи виступають тут більш статично, могоучо та гірзо. Вони становлять перехід до високих тирольських гір. Узбіччя їхні гори заліснені, стрімкі й простопадні, а верхи покриті корчами або зовсім ліс.

Перед Тарисом пришов італійський урядовець і з фашистським поздоровленням забрав наші паспорти. Німецькою мовою володіють італійці доволі слабо. На італійському боці видіють давні й новозбудовані касарні пограничних відділів. Італійські написи виперили німецькі й слов'янські. Поїзд минає багато тунелів, бо ми їдемо поперек верхи Юлійських Альп. Зараз ваде в різні річчини між німецьким порядком та італійським дозволяти. Немало вражає старого жовніра, як бачить, як офіцій відбірає звіт пограничників, захищаючи руки в кишеню штани! Або в почепальні ні доводило стоїти сидіти по границі братія й при отворенні дверей Зовнішній вигляд будинків і тамошний лад відбігають далеко від німецького.

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

Що вам з того? — Лишите Домі, гроші і метали. Що за вами смерть іде. І то я так їти назбижити. Що вам з того? — Ось півліт Ви на цвинтар позо мисто: Там тисячі спочивають. А хрестів там, ох, як густо!

го. Фашистський символи, себто літери, то є завазані прутів з бардою, — видіють у суди. Навіть принагодо стрічній священник має таку відзнаку на своєму календарі. Урядовці у поведінці свободні, кричать, бігають тут і там, даючи волю своїй живій вдачі.

Ціломо повомо у гору. Поїзд свине часто — установа, що хіба ще тут їснує. Дорогою лішаємо багато тунелів. Праворуч шляху оселя Понтеле, а на великій будівлі видіє нарис: Народна школа ім. Данте Алігері. За часок вертається папшторпий урядовець з фашистським пишхою віддає нам паспорти.

Минаємо стацію Кампроро і ї багатьох інших. Поїзд стає на кожний стані, хоч він зветься швидкої. Шляй пограничний поєс знаходиться тепер під військовою владою. Також видно будову нових напарів і магазинів військової табору в наметах обрідичного шляху. По дорогах видно значні пересування військ, себто зміну їх над союзною австрійською границею. Все це має звязок з можливістю націонал-соціалістичного перевороту в Австрії. Як оповідають подорожники, всі важніші підходи і шляхи над кордоном є заставлені колючодорожними засіками.

Дороги заповнені, подекуди лішилися останки воєнних шляхів. Зате краєвид гарний, бо часто альпійський. Високі верхи й простопадні узягрі кінчаються гібокими долинами. Узбіччя гір вкриті густими шпалькованими лісами, що пнуться вгору на стрічу жаркого південного сонця. У шпальку вигляді альпійського італійського господарства видно раз-раз великий контраст до німецьких Альп. Мабуть уже саме неспокійно адала романа не сходиться з витривалістю та плановістю герман. Попід наметами, крученими у ріжкоко; лісові пражники, табору італійська піхота. Одні грають копаного війна, другі інші забави. По руках, криках пізнати зараз, що це люди південного типу. Зі своїх табурів махають до поїздів робітники і заорюють по фашистським, не так з відчуженістю, як більше з безділля і потреби його рухливої адалі, кудиись вилуауається.

Замітне явище, що в Італії всі мешканці носять довге одні, і то без огляду на сильну спеку цього літа. Нема тут коротких тирольських штанив або безрукавних жіночих суконь. Зникали також звичі, як у світовій війні страши італійські проклами й богохульства. Все це заслуга мусолінівського режиму, який є невідланим супроти таких традиційних звичок своїх громадян. Воєнний настрій в Італії зматється. Рухи військ свідчать про пильне підготування фашистської держави до певедення в дію клівів свого вождя. Вихована на цих засадах молада генерація шукає нових територій для еміграції, спіненої нрі до Америки і Франції. Три мільйони надвнших людей мусять знайти новий простір оселення. Тому хитра Франція на лютневій конференції в Римі пустила італійський вентель у доріччя Ніло, в осередю Африку. В кожному поїзді їде лавої фашистів, що пильно слідкують за подорожниками, головно тими, що їдуть з німецьких країв або по німецькі балакуют.

Володимир Левницький.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ — і — ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

— для —
РОЧЕСТЕРСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

Дякую Вам за приязнь і довіря до мене на протязі минулого року.

GEORGE J. SAVAGE
ЛИТОВСЬКИЙ-УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
1083 NORTH ST. Phone: Maine 6629, ROCHESTER, N. Y.

З НАГОДИ ЮВІЛЕЮ СТОЛІТТЯ УРОДИН

великого американського гумориста
МАРКА ТВЕНА

КНИГАРНЯ "СВОБОДИ"
—продже—
ЗА 50 ЦЕНТИВ ТРИ ЙОГО КНИЖКИ:

**ПРИГОДИ ГУКА
КНЯЗЬ І ЖЕБРАК
ГАЛКА СМЕРТІ**

Родичі, Ваші діти читатимуть ці книжки в англі-англійській мові. Тепер Ви можете прочитати їх по українськи і обговорити їх з дітьми.

Висилайте замовлення до:
"СВОБОДА",
81-83 Grand St., Jersey City, N. J.

КОЛЯДИ І ЧЕДРІВКИ

— на —
РІЗДВО ХРИСТОВЕ І БОГОВЯВЛЕННЯ

з додатком пісень
СТРАСТНИХ, ВОСКРЕСНІХ І ІНШИХ ПІСЕНЬ ЦЕРКОВНИХ

Ціна 35 центів.

Замовлення і гроші слати до:
"СВОБОДА",
81-83 GRAND ST., (P. O. Box 346), JERSEY CITY, N. J.

НАЙКРАЩИЙ РІЗДВЯНИЙ ДАРУНОК ДЛЯ ПРИЯТЕЛЯ ЧИ ДОБРА КНИЖКА.

Подіаємо спис гарно оправлених книжок, які можна дати як Різдвяний дарунок:

Залізний шлях, Рекс Біч	\$1.00
Відродження, Лев Толстой (2 томи)	2.50
Захар Беркут, Іван Франко	1.50
Іду на вас, Юліян Опільський	1.25
Над Чорним морем, Іван Левинський	1.50
Нечуй	1.50
Під тихий вечір, Іван Левинський	1.75
Нечуй	1.75
Під тихими вербами, Б. Грінченко	1.50
На школі ми, І. Черняв	95

Книгарня "Свобода" перешле ваше замовлення просто на адресу того, кому Ви хочете цей дарунок зробити. Замовлення оплакуємо в гарній святочній різдвяній папір, а на кожній книжці видрукуємо ймення дарувачого та ймення одержувачого.

Замовлення пересилайте на адресу "Свобода":
"СВОБОДА",
81-83 Grand St., Jersey City, N. J.

